

tægt, efter hvilke Regler disse Udbrug foretages, og hvortil de agtes anvendte, samt hvorvidt Ministeriet anser sig berettiget til at disponere over disse Midler uden Lovgivningsmagtens Medvirkning. Kirke- og Undervisningsministeren har herpaa ved Skrivelse af 15de Januar 1876 meddelt følgende Svar:

„I Anledning af Finantsudvalgets behagelige Skrivelse af 13de dennes, hvori udbedes Oplysning om, hvilke Udbrug der siden den 11te Juni 1875 er foretaget i den ledige Præsteembeder hidtil tillagte Indtægt, unnlader Ministeriet ikke at bemærke, at med Undtagelse af de midlertidig af Statskassen overtagne Bisppeitender m. v. og nogle mindre Summer, der opføres under Finantslovens § 21. II., ere de til Folkekirken Understøttelse af Staten henlagte Midler for Tiden ikke inddragne under den lovgivende Magts Omraade.

Ministeriet henleder iøvrigt Opmærksomheden paa, at der er forelagt Landstinget et Lovforslag, der tilfigter en saadan Inddragelse, i hvilket de fremsatte Spørgsmaal i Hovedsagen finde deres Befarelse, og ved hvis Behandling der vil findes Leilighed til de nærmere Forklaringer, hvortil der maatte være Anledning.“

Udvalgets Flertal skal hertil bemærke, at Ministeren synes at forverle, hvad Rigsdagen hidtil har fundet sig i, med, hvad der ifølge Grundlovens § 48 er Rigsdagens Ret med Hensyn til disse Statsmidler. Rigsdagen har fundet sig i, at de til Understøttelse for Folkekirken hidtil anvendte Midler forvaltedes af Ministeren i Overensstemmelse med den fra tidligere Tid bestaaende Ordning, idet denne midlertidig betragtedes som en for Administrationen bindende Lov; man har ligeledes fundet sig i, at Administrationen af og til har fradraget ledige Præsteembeder en Del af Indtægterne til Fordel for de kirkelige Interesser i den paagjældende Sognemængde, skjøndt Berettigelsen hertil ikke er bleven anerkjendt. Den nuværende Minister tror imidlertid at turde gaa et væsentligt Skridt videre, idet han sammendrager saadanne opsparede Indtægter i en Fond for kirkelige Diemed i Almindelighed, en Fremgangsmaade, der er saa meget mere forkastelig, som Forslag om Oprettelsen af en saadan Fond udtrykkeelig gjentagne Gange er bleven forkastet af Rigsdagen. Naar Ministeren endelig udnkaar at besvare Spørgsmaalet, om han anser sig berettiget til at disponere over disse saaledes henlagte Midler uden Lovgivningsmagtens Medvirkning, da er han, for saa vidt der i Ministerens Laushed desangaaende maatte ligge et bekræftende Svar, ogsaa i dette Stykke i Modstrid med, hvad der om Sagen hidtil har været forhandlet paa Rigsdagen, idet endog Regjeringen har erkjendt, at en saadan Fond kun kunde røres med Rigsdagens Santyffe. Med Forbehold om senere at komme tilbage til dette Spørgsmaal, hvis de Lovforslag, hvortil Ministeren henviser, ikke skulde blive til Lov i denne Samling, skal man for Tiden indskrænke sig til at nedlægge en Indsigelse mod Ministerens i ovennævnte Skrivelse givne Opfattelse af denne Sag.“

I Hensyn til denne Udtalelse i Betænkningen fra forrige Samling er Finantsudvalget atter kommet tilbage til dette Spørgsmaal, idet man ved Skrivelse af 3die November 1876 har udbedet sig meddelt en Fortegnelse over de Præstefald, i hvis Indtægter der siden 11te Juni 1875 ved Balance er foretaget Udbrug til Fordel for Stiftsmidlerne, hvor stort Beløb for hvert Embede, fra hvilken Dato Udbraget er traadt i Kraft og hvormeget disse Beløb til Dato udgjøre ialt.

Derpaa har Kirke- og Undervisningsministeren ved Skrivelse af 14de f. M. givet følgende Svar:

„I behagelig Skrivelse af 3die November har det ærede Udvalg udbedet sig forskjellige Oplysninger angaaende de Udbrug, der siden den 11te Juni 1875 ere flete i forskellige Præstefalds Indtægter.

I den Anledning unnlader Ministeriet ikke at henvise til sin Skrivelse af 15de Januar d. M., der findes trykt i Folkethingets Finantsudvalgs Betænkning over Forslag til Finantslov for Aaret 1876—77 Pag. 365—66, idet man kun tilføjer, at det der omtalte Lovforslag om Geistlighedens Lønningsforhold ikke fremmedes i Folkethinget.“

Eigeoverfor den urigtige Betragtning, Ministeren her har fremsat om Rigsdagens Myndighed med Hensyn til Anvendelse af de heromhandlede Statsmidler, og den egenraadige Fremgangsmaade, han i dette Forhold har viist, finder Udvalgets Flertal det hensigtsmæssigt, at Rigsdagen ved Behandlingen af nærværende Finantslovforslag værne om Lovgivningsmagtens Ret med Hensyn til Ordningen af denne Sag, idet man samtidig sikrer de inddragne Midler imod en Anvendelse, som ikke forud har vundet den bevilgende Myndigheds Billigelse, og nedlægger en Indsigelse imod den Vilkaarlighed, som den paaatende ministerielle Fremgangsmaade fremviser. Flertallet